

JOSEP NEBOT

Militar dels segles XVII i XVIII. Era germà de Rafael i de Joan. Sembla que en 1704 era tinent coronel de cavalleria. Es passà a la causa austríaca, com feren també els seus germans. Quan Joan, convertit en gran agent de Carles d'Austria, vingué de Gibraltar a Catalunya per preparar alçaments que afavorissin la imminent invasió dels aliats, Josep es reuní amb ell. El paper de tots dos fou decisiu perquè Tarragona es declarés addicta al pretendent Carles. Organitzaren amb la gent que tenien aixecada un cop de força eficaç a la vista d'uns vaixells de guerra anglesos que s'havien fet venir. Tot seguit alçà voluntaris al Priorat i a l'Ebre, i dirigí la marxa que produí l'adhesió de Flix, Miravet i Tortosa. En 1706, amb el grau de coronel, manava una partida de voluntaris catalans i un cos muntat que constituïa l'embrió d'un regiment que, en acabat, no arribaria a consolidar-se. Amb aquestes forces defensà les fronteres de València i auxilià per l'octubre, la vila de Requena. En unió del seu germà Rafael ocupà Utiel i s'incorporà a l'ofensiva d'Aragó. El 16 de desembre del mateix any participa a la victòria de Lechago, on els borbònics són batuts. Les seves tropes ocuparen línia en 1707 al front de Lleida. Pel desembre d'aquest any, quan aquesta cavalleria hagué de protegir el replegament general, no la manava ell sinó el seu tinent coronel Gallart; sembla que Nebot es dedicava ja aleshores a organitzar noves partides de voluntaris. El seu petit regiment fou dissolt i passà a reforçar-ne d'altres, possiblement el del seu germà Rafael. Aquest deu ser el Nebot que, amb alguna gent d'armes operava al Camp de Tarragona contra els borbònics en 1714, dirigint amb Segarra i Marco un conjunt de 400 homes.